

● عجله، طایفه عطلی، بزین

«شرق» از مشکلات تأمین دارو برای برخی بیماران گزارش می دهد؛

سرگیجه در بازار داروهای صرع و تشنج

سسمیه جاهدعلیان؛ نوجوان ۱۳ساله‌ای کنار خیابان تشنج کرده است. او ممکن است در طول روز حدود ۲۰ بار حملات تشنجی داشته باشد. قبلا داروی تگرتول ۴۰۰ که یک داروی خارجی برای کنترل تشنج است، مصرف می کرده و حالا پزشک معالجتش از زوی اجبار و به خاطر نبود دارو، «کاربامازین» را تجویز کرده است. مادر این نوجوان که فرزندش به بیماری نادر «توربوز اسکلروزیس» مبتلا است، به خبرنگار «شرق» می گوید: «تشنج دخترم مقاوم به درمان است، زمانی که داروی خارجی «تگرتول» مصرف می کرد، شاید هفته‌ای یکبار تشنج داشت اما حالا با داروی ایرانی «کاربامازین» هرروز تشنج دارد. این داروی ایرانی تأثیری نداشته، تشنج‌ها برگشته و نگرانی ما بیشتر از همیشه شده است». این مادر نگران است که تشنج‌ها ادامه‌دار باشد؛ «اگر نبود دارو ادامه داشته باشد، داروی ایرانی روی تشنج‌های مقاوم به درمان پاسخ نمی دهد. کنترل نشدن تشنج هم بسیار خطرناک است. من و دخترم وقتی در مطب پزشک هستیم، بسیاری از بیماران از نبود و کمیاب‌ی داروهای ضدتشنج و صرع حرف می زنند. همه درحال پرسیدن آدرس داروخانه و تماس با دوست یا آشنا هستند که دارو تهیه کنند. دکتر هم در جریان تمام این مشکلات قرار دارد اما کاری جز تجویز داروی ایرانی نمی‌تواند انجام دهد». این مادر می گوید: «آخرین بار خیلی اتفاقی ۲۰ عدد قرص خارجی «تگرتول» را به مبلغ ۲۰۰ هزار تومان در شهرشت پیدا کردیم و بعد از آن دیگر دارویی پیدا نشد. تمام داروخانه‌ها را پرس و جو کردیم. تماس گرفتیم یا حضوری یا خبری از داروهای خارجی کنترل تشنج در داروخانه‌ها نبود؛ متأسفانه داروی «کاربامازین» هم در تمام داروخانه‌ها موجود نیست. یک‌بار دارو را به‌صورت تلفنی از داروخانه‌ای رزرو کردیم و بیک به داروخانه فرستادیم. بیک تماس گرفت که می‌گویند دارو کامل نیست. با داروخانه حرف زدیم که گفتند خانواده‌ای از شهر خوزستان آمدند و مجبوریم که نمی از دارو را به این بیمار بدهیم، ماهم مخالفتی نکردیم.

سفر به شهرهای دیگر برای تهیه دارو

پزشکان متخصص و داروخانه‌داران می‌گویند که چند قلم از داروهای مهم در کنترل تشنج و صرع سهمیه‌بندی شدند و در تمام داروخانه‌ها موجود نیستند. نته‌ها داروهای صرع و تشنج بلکه برخی از داروهای دیگر هم کمیاب شده است. بیماران می‌گویند که پزشک معالج، داروهای ایرانی را در مواقعی تجویز می‌کند که داروی خارجی پیدا نمی‌شود؛ درحالی‌که داروهای ایرانی به برخی از بیماران ناسازگار بوده و عوارض جانبی نشان داده است. «هم» بیمار ۳۸ساله دیگری است که برای پیداکردن دارو از شهرستان به تهران آمده. در خیابان تشنج کرده و استخوان کتفش هم شکسته است. او به خاطر تشنج، داروی

«فئوباریتال» ۶۰ مصرف می‌کند که این دارو در

داروخانه‌های شهرستان محل سکونتش پیدا نشده است. این بیمار حالا باید علاوه بر جست‌وجو برای پیداکردن دارو برای کنترل تشنج، صدمات و آسیب‌های ناشی از شکستگی دست را هم تحمل کند.

صدتشنج تجویزشده توسط پزشک را یک‌بار در اصفهان یک‌بار در مشهد و حالا در تهران پیدا کردم. نه‌تنها من بلکه بیماران زیادی را می‌شناسم که برای خرید یک قلم دارو به شهرهای دیگر سفر می‌کنند؛ آخرین‌بار هم که پزشک شرایط ما را دید، از داخل جعبه‌اش در مطب، چند قرص بیرون آورد و به من داد تا چند ساعتی تشنج نکنم و بتوانم دارویم را در شهر غریب پیدا کنم؛ پزشک معالجم می‌گوید که می‌دانم شرایط تهیه دارو خراب است. در مطبش بیماران زیادی از شهر و

شهرستان‌هایی مثل ایهر، گرگان، دارآباد، خوزستان، کهگیلویهوبویرحمد برای تهیه دارو یا ویزیت به تهران می‌آیند. پزشک هم مقصر نیست اما بیماران تمام توقعشان از پزشک معالج است. مثلا همین روزها همراه با داروی تشنج، داروی «ممانتین» برای بیماران آلزایمری هم به‌شدت نایاب شد. پدر و مادری می‌آیند و برای پیداکردن یک قلم دارو و گرفتن آدرس داروخانه التماس می‌کنند؛ پدری گرفتار تهیه دارو برای پدر یا مادر است، مادری فرزند بیمار دارد. فقط درد تشنج نیست، آسیب‌های بعد از آن بسیار جبران‌ناپذیر و خطرناک است.»

یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان برای تهیه یک شیشه داروی خارجی

«نسترن» بیمار دیگری است که تشنج‌های مقاوم به درمان دارد؛ مدتی شربت «لیسکانتین» که دارویی خارجی برای کنترل حملات تشنجی صرع بزرگ است، مصرف کرده و حالا خانواده به خاطر گران‌بودن دارو و مهم‌تر از آن نایاب‌بودنش توان و امکان خرید این شربت را ندارند. مادر این بیمار به خبرنگار «شرق» می‌گوید: «فقط یک شیشه از این شربت یکمیلیون و ۵۰۰ هزار تومان است که دخترم باید در ماه دو شیشه از آن مصرف کند. پزشک به‌جای این دارو، قرص ایرانی «پیریمیدون» را تجویز کرده است که جویدن دخترم را با مشکل مواجه کرده است. خواب‌آلودگی شدید دارد و دانسم می‌خواهد. داروی خارجی مشابه آن مثل «ایلیم» عوارض این‌چنینی نداشته. این شربت‌ها دیگر پیدا نمی‌شوند؛ درحالی‌که نمونه‌های ایرانی آنها آنزیم‌های کسیدی را بالا برده

و مشکل‌ساز شدند. با این داروها نته‌ها تشنج کنترل نمی‌شود بلکه دخترم روزی دو، سه بار تشنج، گجیجی و خواب‌آلودگی هم می‌دارد. دخترم چهار سال است که داروی تشنج مصرف می‌کند و حالا باید جایگزین شود اما طبق اعلام پزشک معالج، هیچ جایگزین مؤثری برای آنها وجود ندارد.»

تهیه ۱۰۰ عدد قرص ضدتشنج از بازار آزاد

«افسون» دختربچه دیگری است که تشنج‌های مقاوم به درمان دارد. تشنجش این بیمار که هم‌زمان با یک بیماری نادر دیگر دست‌وپنجه نرم می‌کند، فقط با قرص «سابریل» کنترل شده است. این قرص خارجی در هیچ‌یک از داروخانه‌های ایران یافت نمی‌شود و کودکان زیادی در ایران به خاطر نبود آن با چالش‌های فراوانی روبه‌رو شدند. مادر این بیمار به خبرنگار «شرق» می‌گوید: «بعد از خون دل خوردن‌های فراوان، قرص ۱۰۰ عددی سابریل را حدود یک‌هفته پیش به قیمت یکمیلیون و ۷۵۰ هزار تومان از بازار آزاد تهیه کردم. البته نام و محل دقیق (بازار آزاد) را نمی‌دهم تا مشکلی برای ما پیش نیاید و بتوانیم این دارو را همچنان از این منبعمان تهیه کنیم.»

چرا مسئولان برای واردات دارو کاری نمی‌کنند؟
او ادامه می‌دهد: «همین منبع به ما توصیه کرد که داروی «سابریل» را با قیمت ارزان‌تری از کشور ترکیه تهیه کنیم. آدرس داروخانه‌ای را هم داد. از طریق یکی از آشنایان دارو را به قیمت یکمیلیون و ۲۰۰ هزار تومان از استانبول خریدیم و حتی نسخه پزشک را هم تحویل ندادیم؛ سؤال و خواسته ما که بچه مریض داریم، این است که چطور داروها به این

تشنج بسیاری از خانواده‌ها و پزشکان را با نگرانی روبه‌رو کرده است». او با بیان اینکه درصد زیادی از داروهای ضد تشنج در داخل ایران تولید می‌شود و داروهای تولید خارج نیز باید در دسترس بیماران باشد، ادامه می‌دهد: «داروهای تشنج، داروی لوکس و قابل‌جایگزینی نیست که به‌سادگی قابل‌تغییر باشد؛ به‌همین‌دلیل برای کنترل تشنج بیماران به هر دو گروه دارویی ایرانی و خارجی نیازمندیم تا بهترین و مناسب‌ترین درمان را انتخاب کنیم. برای نمونه داروی «اتوسکسوماید» برای کودکان و بالغان قابل‌تغییر و جایگزینی با داروی دیگری نیست و نبود این دارو باعث می‌شود که تشنج‌ها برگشته و یک بیمار آسیب جدی ببیند. متأسفانه این معضل درمورد داروهای تمرکزی، رقتاری و بسیاری از داروهای دیگر وجود دارد.»

تجربه‌های ناخوشایند از مصرف برخی داروهای ایرانی

این پزشک نورولوژیست کودکان تصریح می‌کند: «از تحریم داروها صحبت نمی‌کنیم؛ بلکه منظور ما یک داروی تولید ایران مثل داروی «فنی توئین کامپاند» است. از طرفی کیفیت برخی از داروهای تولید داخل پایین آمده و بیماران مصرف‌کننده در این زمینه تجربیات ناخوشایندی را گزارش کرده‌اند. مثل نمونه‌های ایرانی از شربت‌های خارجی که فاقد کیفیت لازم بوده و بیماران را با برخی مشکلات گوارشی روبه‌رو می‌کند. تشنج بیماری با داروی «والپروات سدیم» - «ایلیم» وارداتی کنترل می‌شد؛ اما حالا مشابه ایرانی آن مثل «رها کین» برای بعضی افراد عوارضی به دنبال داشته است. قیمت نمونه خارجی این شربت‌ها مثل «اورفیریل» که در دوران تحریم هم بافت می‌شد، از شیشه‌ای ۴۰،۳۰ هزار تومان به شیشه‌ای یک‌ونیم تا دو میلیون تومان در بازار آزاد رسیده است.»

«رضوانی» پزشک نورولوژیست با بیان اینکه نام داروهای تشنج میان گروه کودکان و بزرگسالان مشابه است و برای کودکان شربت و برای بزرگسالان قرص تجویز می‌شود، می‌افزاید: «آشفته بازاری در حوزه داروهای تشنج احساس می‌شود که این تشنج‌گی جان بیماران را تهدید کرده است. این داروها بسیار مهم هستند و امکان سوء‌استفاده از آنها از سوی افراد و بیماران وجود ندارد؛ به‌همین‌دلیل برطرف‌کردن مشکلات داروهای حوزه تشنج و صرع بسیار حیاتی است.»

آسیب بازار آزاد و زیرزمینی برای تهیه دارو

این پزشک درباره مشکلات می‌گوید «صرح‌های مقاوم به درمانی در میان کودکان و حتی بزرگسالان وجود دارد و خانواده‌های زیادی از کل‌کشور برای مداوا و درمان به مطب می‌آیند که نگرانی‌های زیادی دارند. خیلی از این خانواده‌ها از بازار آزاد و زیرزمینی برای تهیه دارو سر درآورده‌اند و داروهای تاریخ مصرف گذشته‌ها یا تقلبی تهیه کردند. بعضی از بیماران هم تجربه‌هایی از مال‌باختگی در این زمینه دارند که مسئولان لازم است به خاطر اهمیت محافظت از جان مردم در حوزه تأمین داروهای اساسی، تدبیر جدی بیندیشند؛ عدم حمایت بیمه از این داروها معضل دیگری است که خانواده‌های زیادی را نگران کرده است. وقتی قیمت داروهای ایرانی هم افزایش چندین‌برابری داشته است، حداقل انتظار این است که بیمه‌ها از بیماران حمایت کنند. مراجعاتی به مطب می‌آیند که از هزینه‌های

راحتی از کشور ترکیه خریداری می‌شوند اما مسئولان وزارت بهداشت برای واردکردن این دارو به کشور اقدام نمی‌کنند؟ این دارو برای کودکان زیر سه سال بسیار حیاتی است. تشنج‌های دخترم با این دارو تثبیت شده است و تجویز و توصیه متخصص بر ادامه مصرف این قرص خارجی است. افراد دیگری که قرص‌های مشابهی مثل «کلونازپام» یا «پیریمیدون» استفاده کردند، از نتیجه نهایی برای کنترل تشنج راضی نبودند اما چاره‌ای جز مصرف نمونه ایرانی‌اش ندارند. بچه‌ها جلوی چشم پدر و مادر عذاب می‌کشند و آنها توان خرید داروی وارداتی ندارند. تکلیف این خانواده‌ها که به‌کشور ترکیه دسترسی ندارند و پول میلیونی هم برای هزینه‌کردن دارو ندارند، چه می‌شود؟»

کمیاب‌شدن موقتی دارو آسیب‌زاست

در ادامه گزارش میدانی از مشکلات بیماران مبتلا به صرع برای تهیه دارو، «مرتضی رضوانی»، نورولوژیست کودکان و نوجوانان، در گفت‌وگو با خبرنگار «شرق» از مشکلات روزافزون بیماران می‌گوید: «صرع و تشنج برای کودکان و نوجوانان بسیار معضل‌ساز بوده و درمان مناسب آنها برای پیشگیری از مشکلات بعدی بسیار اهمیت دارد؛ پزشکان باتجربه فراوانی در این زمینه فعال هستند که کمترین خواسته و مطالبه‌شان موجودبودن داروهای مورد نیاز در این حوزه است؛ کمیاب‌شدن دوره‌ای این داروها حتی سزای مدت‌زمان محدود می‌تواند صدمات جبران‌ناپذیری روی بیماران داشته و خانواده را با معضلات زیادی روبه‌رو کند؛ چنان‌که موج کمیود داروهای مهم بیماران در حوزه صرع و

چندین‌برابری دارو به ستوه آمده‌اند و حتی قصد دارند دارودرمانی را متوقف کنند که با راهنمایی، آنها را از این اقدام خطرناک مطلع می‌کنیم.»

رتائین ایرانی بی‌کیفیت است

این پزشک نورولوژیست به قرص «فئو باربیتال» نیز اشاره می‌کند «قرص فئو باربیتال تولید ایران از نوع ۱۵ میلی‌گرم و ۱۰۰ میلی‌گرم آن در داروخانه‌ها موجود است؛ اما ۶۰ میل آن پیدا نمی‌شود. متأسفانه در این زمینه حدود یک‌سال است که مشکلاتی برای بیماران ایجاد شده است. نبود داروی «نیترازپام» و «رتائین» خارجی هم مشکل دیگری است که نمونه‌های ایرانی آن عوارض زیادی به همراه داشته است. براساس این گزارش، عموم بیماران تشنجی با مشکلات رفتاری و تمرکزی روبه‌رو می‌شوند که داروی «رتائین» بسیار به آنها کمک می‌کند؛ درحالی‌که این داروی خارجی در ایران موجود نیست. نمونه ایرانی آن مثل «استیمید»، هم بی‌کیفیت بوده و بیمارانی با مصرف آن درگیر عوارضی شدند. «رضوانی»، فوق‌تخصص مغز و اعصاب کودکان، می‌گوید: متأسفانه نبود داروی «فنی توئین کامپاند» که داروی قدیمی و ساخت ایران است، بیماران را با مشکلاتی روبه‌رو کرده است. تولید ایرانی این دارو یعنی «کاربامازتین» هم از داروهای پرعارضه دیگری است که تشنج‌های بیمار را به روال قبل برمی‌گرداند و کیفیت نمونه خارجی را ندارد؛ اما مجبور هستیم آن را برای بیماران تجویز کنیم.»

داروی بیماران صرع نباید تغییر کند

براساس این گزارش، «دارویش نسبی‌تهرانی»، مدیرعامل انجمن صرع، نیز در گفت‌وگویی با خبرنگار «شرق» از کمیود داروهای کنترل‌کننده تشنج در ایران انتقاد و نگرانی‌هایی را مطرح کرده بود «ممکن است دارویی به یک نام اما از یک شرکت خاص، در روند درمان بیمار مؤثر باشد؛ اما همین دارو با تولید شرکت دیگری، بیمار را با عوارض جدی ازجمله تشنج روبه‌رو کند. پزشکان ترجیح می‌دهند که حتی داروی بیماران را از این نظر هم تغییر ندهند؛ چراکه وابستگی بیماران صرع به یک داروی خاص بسیار زیاد است. درحالی‌که معضل داروهای تشنج احساس می‌شود که این مجبور به تغییر و تعویض دارو می‌شوند. اگر در یک روستا دارویی موجود نباشد، می‌توان علاجی کرد؛ اما وقتی در یک شهر دارویی به‌ندرت یافت شود یا ثبات نداشته باشد، بسیار آسیب‌زا است». او در این گفت‌وگو تأکید کرده است که ارتباط مسئولان سیستم وزارت بهداشت با پزشکان به‌خصوص پزشکان انجمن‌ها ازجمله انجمن صرع، برقرار نیست. پزشکان از طریق بازخورد تأثیر دارو بر روی بیماران‌شان، اطلاعات بسیار مفیدی دارند که استفاده از این اطلاعات و تجربه‌ها ارزشمند است. مسئله فعلی تنها مربوط به تولید دارو نیست، پخش دارو هم مشکلات فراوان دارد. به‌عنوان نمونه دارویی در یک شهر نایاب است؛ اما در شهر و شهرستان دیگری به دلیل تجویزنشدن، موجود است که به بیمار پیشنهاد می‌دهیم برای تهیه دارو به فلان شهر برود. پزشکان و بیماران با نگرانی دائمی درمورد دارو و تهیه آن روبه‌رو هستند. این اتفاق بدترین معضلی است که می‌تواند در یک کشور به‌خصوص در حوزه درمان رخ دهد. به گفته مدیرعامل انجمن صرع، داروی بیماران صرع داروی سرماخوردگی نیست که به‌راحتی جابه‌جا شود، وقتی پزشک ناچار به تغییر دارو است، جان بیمارانش شدید به خطر می‌افتد.

آگهی مزایده اموال غیر منقول (اسناد رهنی)

به موجب پرونده اجرائی کلاسه ۳۹/۵۰۵/۹۶۰۰ شنشدانگ یک قطعه زمین به پلاک ۳۵۵/ فرعی از ۵۳ - اصلی (پلاک سیمید و پنجاه و پنج فرعی از پنجاه و سه اصلی) به مساحت ۱۶/۲۶متر مربع (نهصد و شانزده متر و بیست و شش دسی متر مربع) ذیل ثبت ۴۷۹۷۵ صفحه ۳۷۰ جلد ۲۸۹ ملکی رضا کرین مطاعی فرزند پشعلعی به نشانی خلیل شهر روستای رکاوئذ خیابان شهید علی اکبر آهنی ثبت و صادر گردید. حدود و مشخصات : شمالا: بطول ۲۴/۵۰متر دیواری است به باقی مانده پلاک شرقا: بطول ۲۴متر دیواری است به قطعه ۲۹ جنوبا: بطول ۱۶/۲۰ متر و ۱۵/۲۰ متر و ۱۲/۳۰ متر سه قسمت دیوار باقیمانده پلاک غربا: اول بطول ۳/۲۰ متر درب و دیواربست به کوچه دوم که شمالی است بطول ۱۸/۶ متر و سوم بطول ۳۰ متر هردو قسمت اخیر دیواربست به قطعه ۲۷ که ملک مربوطه برابر سند رسمی ۵۰۰/۹/۲۶/۱۳۹۰/اسناد رسمی ۹۰۲ تهران در قبال مبلغ ۷۲۶/۰۰۰/۰۰۰ ریال در رهن بانک سامان قرار گرفته و مورد وثیقه تا تاریخ ۲۸/۷/۱۴۰۲ بیمه می باشد. طبق نظر کار شناس رسمی به مبلغ ۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال ارزیابی شده مشخصات ملک: در عرصه ملک مزبور یک واحد ساختمان مسکونی واقع در همکف به مساحت حدود ۱۴۳ متر مربع با اسکلت مصالح بتانی و با قدمت حدود ۳۳ سال دو خواب، درب ورودی ساختمان چوبی، پنجره ها آلومینیوم، سربندی فلزی ، پوشش نهایی سقف ابر اینت ، نما نر مه کشتی ، کف بتن ، پوشش دیواره های داخلی اندود گچ ، آشپز خانه ، حمام و سرویس بهداشتی با مصالح متعارف از گرانیت و سرامیک ، دارای امتیازات آب برق گاز بوده و همچنین مالک اخیرا اقدام به افزایش بنا به مساحت حدود ۵۵ متر مربع متصل به ضلع غربی ملک قدیمی نموده که در مرحله اسکلت و اجر چینی و سقف تیرچه و بلوک می باشد. در ضمن در عرصه فوق انباری به مساحت حدود ۱۷۰ متر مربع با قوطی و سربندی فلزی و پوشش نهایی ابر اینت و کف بتن مشاهده گردید، پلاک فوق از ساعت ۹ الی ۱۲ روز چهارشنبه تاریخ ۱۹/۲/۱۴۰ در اداره ثبت اسناد و املاک بهشهر – واحد اجرائیات واقع در بلوار شهید هاشمی نژاد از طریق مزایده به فروش می رسد. مزایده از مبلغ ۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال شروع و به بالاترین قیمت پیشنهادی نقدا فروخته می شود. لازم به ذکر است پرداخت بدعی های مربوط به آب، برق، گاز اعم از حق انشعاب و یا حق اشتراک ای و مصرف در صورتی که مورد مزایده دارای آنها باشد و نیز بدعی های مالیاتی و عوارض شهر داری و غیره تا تاریخ مزایده اعم از اینکه رقم قطعی آن معلوم شده یا نشده باشد به عهده برنده مزایده است و نیز در صورت وجود مزاد، وجوه پرداختی بابت هزینه های فوق از محل مزاداد به برنده مزایده مسترد خواهد شد و نیم عشر و حق مزایده نقدا وصول می گردد. شرکت در مزایده منوط به پرداخت در عرصه از مبلغ پایه کارشناسی به حساب سپرده ثبت و حضور خریدار یا نماینده قانونی او در جلسه مزایده است. برنده مزایده مکلف است مابه التفاوت مبلغ فروش از طرف مدت پنج روز از تاریخ مزایده به حساب صندوق ثبت تودیع نماید و در صورتی که ظرف مهلت مقرر مانده فروش را به حساب سپرده ثبت واریز ننماید مبلغ مذکور قابل استرداد نبوده و به حساب خزانه واریز خواهد شد.

م الف ۰۶۳۷۳/۱۴

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۴۰۱/۸/۱۷

محمد مقصدوی
رئیس اداره ثبت اسناد واملاک گلباف

محمد مقصدوی

رئیس اداره ثبت اسناد واملاک گلباف